

Arrest

nr. 67 784 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOUDENHOVE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn X.

Op 5 april 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bij beslissing van 3 mei 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor de Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 15/03/2011 maakt melding van de medische voorgeschiedenis van betrokkene, doch toont geen enkele uitspraak omtrent de diagnose en de graad van ernst van de ziekte. Daarnaast legt betrokkene nog andere medische attesten neer; doch echter geen enkele onder de vorm van het wettelijk verplichte standaard medisch getuigschrift. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële en de formele motiveringsplicht, van artikel 61, § 3 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“1.2 Schending van de materiële en formele motiveringsplicht

De schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht, het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, houdende het beginsel van redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen, schending die machtsafwijking en machtsoverschrijding inhoudt, door een schending van artikel 61 §3 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurs-handelingen en de artikelen 3 en 13 van het EVRM.

De beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt gegrond op basis van de bewering dat het "standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid".

Overeenkomstig artikel 9ter §1,4° lid Vreemdelingenwet en artikel 9ter §3, 3° dient het verzoekschrift houdende aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens te bevatten, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, onder de vorm van het standaard medisch getuigschrift. Voormelde argumentatie van de Dienst Vreemdelingenzaken is echter onjuist of onterecht. Bij de Aanvraag werd wel degelijk een medisch getuigschrift gevoegd dat voldeed aan de in artikel 9ter §1 4de lid bedoelde voorwaarden.

Echter, Verzoeker kan enigszins begrijpen dat aangezien zulk medisch getuigschrift zoals dit bij de Aanvraag werd gevoegd, voor wat de gedetailleerde beschrijving betreft van de aard en de ernst van de ziekte van Verzoeker, verwees naar tal van bijlagen, zulke aard en ernst niet duidelijk naar voren werd gebracht in het medisch getuigschrift zelf.

Zulks betekent echter niet dat het medische getuigschrift niet zou beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter §1 4de lid aangezien de aard en ernst van de huidige medische toestand van Verzoeker wel degelijk kon worden afgeleid uit de met voormeld getuigschrift gevoegde bijlagen.

De bestreden beslist bevat geen afdoende motivering die de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag zou kunnen schragen. De bestreden beslissing vertoont bijgevolg een kennelijk gebrek aan materiële en formele motivering.

Het middel is bijgevolg ernstig is

Voor zoveel als nodig, wordt bij onderhavig verzoekschrift als stuk 5 een nieuw medisch getuigschrift gevoegd, waarin wel degelijk op het getuigschrift zelf melding wordt gemaakt van de aard en de ernst van de ziekte van Verzoeker, en voor verdere details daaromtrent wordt verwezen in de bij zulk getuigschrift gevoegde bijlagen. Voormeld nieuw medisch getuigschrift, dat dateert van 8 juli 2011 en is opgesteld door dezelfde geneesheer als deze die het bij de Aanvraag gevoegde medisch getuigschrift

had opgesteld, beantwoordt aldus aan de voorwaarden van het in artikel 9ter § 1, 4de lid van de Vreemdelingenwet bedoelde medisch getuigschrift (het "Medisch Attest").

Zoals blijkt uit het Medisch Attest heeft de heer M. (...) een medische voorgeschiedenis met tuberculose en is thans een chronische vorm van Hepatitis B gediagnosticeerd. Dit wordt bevestigd door de resultaten van het bloedonderzoek van de heer M. (...) die bij het Medisch Attest worden gevoegd. Een dergelijke vorm van chronische hepatitis B noodzaakt een medische behandeling op lange termijn. Zo niet, zal deze aandoening kunnen evolueren naar levercirrose of (nog erger) zelfs leverkanker.

Mede gelet op bovenvermelde noodzakelijke behandeling zal de heer M. (...) op zeer regelmatige basis de hulp van zijn geneesheer dient op te zoeken, nog steeds in het kader en als gevolg van zijn oorspronkelijke aandoening, net zoals dit tot op heden het geval was (zie stuk 5 (en de bijlagen daarbij)) Voormelde medische getuigschriften stellen onmiskenbaar de ernst van de medische toestand van de heer M. (...) op afdoende wijze vast, overeenkomstig het bepaalde in art. 9ter van de Wet.

1.3 Betreffende de noodzaak aan adequate behandeling in België.

Zoals blijkt uit het bij onderhavig verzoekschrift gevoegd Medisch Attest is de medische behandeling van de heer M. (...) strikt noodzakelijk.

Zoals in de Aanvraag reeds uitvoerig werd toegelicht, is deze noodzakelijke continuïteit in de behandeling en verzorging niet, onzeker of slechts zeer beperkt beschikbaar is in het land van herkomst van de heer M. (...).

Voor de documenten tot staving hiervan wordt verwezen naar de Aanvraag en de diverse daarbij gevoegde bijlagen, (zie bijlage stuk

De heer M. (...) is afkomstig uit Liberia (zie stuk 1). Tijdens de burgeroorlog die tot 2004 heerste in Liberia is de gezondheidszorg in Liberia vrijwel volledig ingestort. Na het einde van deze burgeroorlog heeft Liberia enkel beperkte stappen heeft gezet in de richting van stabiliteit en wederopbouw na, maar zelfs dit kon niet verhinderen dat bijzonder veel mensen in extreme armoede bleven leven.

Uit diverse rapporten met betrekking tot de toestand van Liberia op het vlak van gezondheidszorg kan enkel worden afgeleid dat de toestand ronduit schrijnend is. Deze situatie kan worden samengevat als volgt:

- aanhoudende armoede;
- laag niveau van de financiering van de gezondheidszorg door de overheid;
- onvoldoende aantal medisch dienstverleners;
- inadequate medische dienstverleners;
- beperkte toegang tot medische faciliteiten;
- van de 346 openbare medische faciliteiten (gezondheidscentra, ziekenhuizen, etc.) die men in 2002 had geteld, is bij benadering 70% niet functioneel;
- de nodige medische basisuitrusting is slechts in een zeer beperkt aantal ziekenhuizen aanwezig;
- medische uitrusting die noodzakelijk is voor operaties is in nagenoeg geen enkel ziekenhuis beschikbaar
- slechts één openbaar ziekenhuis (J.F. Kennedy Hospital) beschikt over de nodig uitrusting voor radiografie;
- zeer beperkte toegang tot geneesmiddelen, die bovendien zeer dikwijls de vervaldatum heb ben overschreden en meer algemeen veelal totaal onbeschikbaar zijn;
- slechts 16% van de bevolking heeft toegang tot moderne medische dienstverlening.

(Zie stuk 4 (Bijlage 4 en Bijlage 5))

Gelet op het voorgaande is de kans dat de heer M. (...), moest hij worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst, een adequate en noodzakelijke behandeling van zijn ziekte kan krijgen, is bijgevolg bijzonder klein, om niet te zeggen onbestaande.

De hierboven vermelde situatie is op heden nog in aanzienlijke mate verergerd ingevolge de politieke crisis die Ivoorkust kent sinds de presidentiële verkiezingen van 28 november 2010 en die is uitgegroeid tot een humanitaire crisis van formaat.

Volgens UNICEF laten de hiervan zich in de hele regio en vooral in Liberia, buurland van Ivoorkust gevoelen waar duizenden mensen hun toevlucht zoeken, weg van de wreedheden. Naar schatting 90.000 Ivoriaanse vluchtelingen staken de grens met Liberia al over. Verwacht werd / wordt dat dit er 150.000 zijn tegen eind maart 2011, en 250.000 tegen eind mei. In totaal treft deze humanitaire crisis 2.4 miljoen, waarvan 300.000 "internally displaced people", mensen die in eigen land op de vlucht zijn. Zowat 60% onder hen zijn vrouwen en kinderen (zie stuk 4 (Bijlage 7)).

De gezondheidssector in Liberia, die op zich reeds bijzonder beperkt en weinig toegankelijk was en slechts over weinig middelen beschikt om enige gezondheidszorg te verlenen (en om die reden alleen al het toestaan van een verblijf om medische redenen overeenkomstig artikel 9ter van de Wet aan de heer M. (...) verantwoordt) wordt hierdoor voor nog grotere uitdagingen geplaatst.

De situatie in Liberia is zelfs zo ernstig dat zowel UNICEF als Artsen Zonder Grenzen thans reeds actief optreden in Liberia, (zie stuk 4 (Bijlage 6 en 7)). Het bank, transport en ander economisch verkeer in

Liberia ligt echter bovendien volledig plat waardoor de aanvoer van geneesmiddelen ernstig wordt verstoord.

Een volgend probleem betreft de kostprijs van de medische dienstverlening. Vooreerst is de heer M. (...) omwille van zijn huidige gezondheidstoestand niet in staat om arbeid te verrichten en zal hij dus ook niet in staat zijn om inkomsten te genereren om op die manier de medische zorgen die hij ontegensprekelijk behoeft te bekostigen. Hierdoor zal de heer M. (...) niet enkel geen toegang meer hebben tot de medicatie die hij op dit moment nodig heeft, hij zal zich evenmin nog kunnen wenden tot een medisch geneesheer voor verdere behandeling. Aangezien de heer M. (...) niet in staat is om arbeid te verrichten en dus geen inkomsten genereert zullen ook een groepsverzekering resp. individuele ziektekostenverzekering niet tot de mogelijkheden behoren.

Het hoeft hierbij weinig verder betoog dat gelet op de huidige gezondheidstoestand, de noodzaak aan continuïteit in de behandeling van de aandoening en mede gelet op het medisch attest (zie en de andere medische getuigschriften en documenten (zie stuk 5) tot de noodzakelijke conclusie leiden dat de terugkeer van de heer M. (...) naar zijn land van herkomst niet kan worden opgelegd zonder de gezondheidstoestand van de heer M. (...) verder te schaden, dan wel enige positieve evolutie in zijn genezingsproces niet enkel zou stopzetten doch tevens zou ongedaan maken, met alle gevolgen van dien.

Als besluit kan hier dan ook worden gesteld dat, gelet op het voorgaande, de vereiste beschikbaarheid, de continuïteit en de toegankelijkheid van een adequate behandeling, inclusief medicijnen, medisch materiaal, labo onderzoeken, medische opvolging, hospitalisatie en mantelzorg, welke behandeling de heer M. (...) ontegensprekelijk behoeft, niet voorhanden is in Liberia.

De moeder de heer M. (...) is overleden toen hij nog een kind was, en ook zijn vader is reeds overleden in 2008. Op de steun van andere familieleden kan de heer M. (...) evenmin rekenen. De heer M. (...) is immers homoseksueel en begin 2009 is dit bekend geraakt bij zowel zijn familieleden als andere personen in zijn naaste omgeving. Gelet op het feit dat homoseksualiteit thans helemaal niet maatschappelijk aanvaard is in Liberia, en sterker zelfs, thans nog steeds strafrechtelijk wordt gesanctioneerd, heeft ieder van zijn familieleden en vrienden alle banden met de heer M. (...) definitief doorgeknipt."

2.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht. In de eerste alinea van het enig middel voert verzoeker tevens de schending aan van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, houdende het beginsel van redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen, machtsafwendings en machtsoverschrijding, schending van art. 61 §3 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 en de artikelen 3 en 13 EVRM.

Vooreerst stelt de verwerende partij vast dat verzoeker in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op verschillende van de nochtans door hem opgeworpen schendingen, behoudens wat de vermeende schending van de motiveringsplicht betreft.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoeker slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels, is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoeker door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden, zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649, 25.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet - naar behoren - worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Wat de schending van de formele motiveringsplicht betreft, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991, laat de verwerende partij verder gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin inhoudelijke kritiek levert, en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de

beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Verder laat de verwerende partij gelden dat:

- verzoeker tevens de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001), wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden.

De verwerende partij zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Verzoeker erkent dat in het bij de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift niet duidelijk naar voren werd gebracht wat de aard en de ernst van de medische toestand van verzoeker was; doch verzoeker meent dat dit afdoende bleek uit de bijlagen die aan het getuigschrift waren gevoegd.

Verzoekers beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

De verwerende partij laat gelden dat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk wordt vereist dat in het standaard medisch getuigschrift de graad van de ernst van de ziekte moet worden vermeld. Conform art. 9ter. §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient het medisch getuigschrift immers te voldoen aan de volgende voorwaarden:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

Ook in het standaard medisch getuigschrift wordt uitdrukkelijk gesteld dat onder 'B

Diagnose' moet worden vermeld:

"5/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend (1)" (onderlijning en vetschrift toegevoegd).

In casu heeft de gemachtigde evenwel moeten vaststellen dat in het standaard medisch getuigschrift dd. 15.03.2011 de diagnose noch de graad van ernst worden vermeld, hetgeen door verzoeker in zijn verzoekschrift ook niet betwist wordt.

Zodoende heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid terecht op grond van art. 9ter, §3, eerste lid, 3° verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard:

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : 1 ° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in S1. vierde lid;

Conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient het medische getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is. wat in casu niet het geval is.

Indien de graad van ernst evenwel niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt door de gemachtigde geheel terecht gesteld dat:

"Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 15/03/2011 maakt melding van de medische voorgeschiedenis van betrokkene, doch toont geen enkele uitspraak omtrent de diagnose en de graad van ernst van de ziekte. Daarnaast legt betrokkene nog andere medische attesten neer; doch echter geen enkele onder de vorm van het wettelijk verplichte standaard medisch getuigschrift. Aldus is de aanvraag onontvankelijk."

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan

van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfir. R.v.St. nr. 101.624 van 7 december 2001).

De graad van ernst van de aandoening blijkt niet uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift. Het loutere gegeven dat in het medisch getuigschrift wordt verwezen naar de bijlagen, waaronder uitslagen van (bloed)onderzoeken en een 'aanvraag of voorschriftformulier', kan hieraan geen afbreuk doen. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat 'Daarnaast legt betrokkene nog andere medische attesten neer; doch echter geen enkele onder de vorm van het wettelijk verplichte standaard medisch getuigschrift.'

De verwerende partij verwijst nog naar recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen diensomtrek:

"Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 21 december 2010 dat verzoeker voorlegde hij zijn aanvraag van 12 januari 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aan vraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...) Angst, Depressie (chronische onzekerheid) Oesofagitis". In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie) en de duur ervan (één jaar).

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat hij "diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aarden de ernst van de aandoeningen' enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden "chronische onzekerheid" en uit de rest van het medisch attest, kan hij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest 3.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat de huidige versie van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet nog niet bestond op het ogenblik van het invullen van het medisch attest, merkt de Raad op dat verzoeker niet ontkent dat het hierboven geciteerde artikel 9 ter van de vreemdelingenwet wel al in werking was getreden op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Verzoeker kon en diende dus te weten dat bij zijn aanvraag een medisch attest was vereist dat specifieke vermeldingen bevatte. Bovendien vermeldt het medisch attest dat verzoeker heeft voorgelegd ook dat de ernst van de aandoening moest worden beschreven.

De overige opmerkingen van verzoeker inzake de arts-deskundige en het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is, betreffen de gegrondheid van de aanvraag en doen in casu niet ter zake, nu de aanvraag van verzoeker onontvankelijk word verklaard en de gegrondheid nog niet aan de orde is.

Verzoeker lijkt in het verzoekschrift te bevestigen wat in de bestreden beslissing wordt vermeld inzake het standaard medisch attest: "Ook al kon betrokkene op 13/01/2011 niet het standaard medisch getuigschrift aanbrengen dat slechts op 24/01/2001 gepubliceerd wed in het Belgisch Staats blad, dan nog ontslaat dat hem niet van in zijn aanvraag d.d. 13/01/2011 de drie vereiste medische gegevens mee te delen, gezien artikel 9 ter zelf in voege is sinds 10/01/2011. "

in de bestreden beslissing wordt aan verzoeker niet verweten dat hij het standaard medisch attest niet heeft voorgelegd, de verwerende partij aanvaardt integendeel dat dit nog niet mogelijk was op het ogenblik van de aanvraag maar wijst er wel op dat artikel 9 ter van de vreemdelingenwet opdat moment al in voege was getreden, wat verzoeker niet betwist." (R.v.V. nr. 62.224 van 27 mei 2011)

Verzoeker kan verder geenszins gevolgd worden waar hij het ontbreken van een beschrijving van de graad van ernst, poogt te 'verbeteren' door aan zijn verzoekschrift nieuwe medische getuigschriften te voegen, die niet zijn overgemaakt aan de gemachtigde vooraleer deze zijn beslissing heeft genomen.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV, nr. 509, 29 juni 2007)

Er kan bij de beoordeling van de bestreden beslissing geen rekening worden gehouden met attesten die verzoeker niet ter kennis van de gemachtigde heeft gebracht, vooraleer deze zijn beslissing heeft genomen.

Verzoekers beschouwingen missen dan ook feitelijke en juridische grondslag, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. Verzoeker toont niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing onredelijk zou zijn.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, en afdoende gemotiveerd.

Tot slot laat de verwerende partij nog gelden dat de beschouwingen van verzoeker 'betreffende de noodzaak aan adequate behandeling' evenmin dienstig zijn. Verzoeker kan niet van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwachten dat deze zich in de plaats van de gemachtigde (en van de attaché-geneesheer) zou stellen en zou oordelen of verzoekers aanvraag ontvankelijk en/of gegrond is. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in casu op als annulatierechter, die enkel een wettigheidstoezicht uitoefent. De beschouwingen onder de paragraaf met als titel 'betreffende de noodzaak aan adequate behandeling', doen dan ook niet ter zake in het kader van de annulatieprocedure.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat het voorlegde medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet daar het medisch getuigschrift geen melding maakt van een diagnose en de graad van ernst van de ziekte.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij heeft op 5 april 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag onvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het wettelijk vereiste medisch getuigschrift gebruikt heeft en de verschillende punten van dit formulier beantwoord heeft. Enkel onder punt ‘B Diagnose’ stelde de verzoekende partij ‘cf annexes’. De aanvraag van de verzoekende partij bevat inderdaad verscheidene medische bijlagen waarnaar in het standaard medisch getuigschrift onder punt B verwezen wordt. Vooreerst wordt er gewezen op het feit dat uit het begeleidend schrijven, het standaard medisch getuigschrift en de medische bijlagen duidelijk blijkt wat de aard en ernst van de aandoening van de verzoekende partij is. De verzoekende partij heeft onder meer een chronische vorm van hepatitis B, die kan evolueren naar een levercirrose of leverkanker. De ernst van deze aandoening wordt nog verder aangetoond aan de hand van de medische bijlagen. Deze medische bijlagen dienen

op zich niet de vorm aan te nemen van een standaard medisch getuigschrift, daar ze aan het standaard medisch getuigschrift gevoegd worden. Ze zijn een onderdeel van het standaard medisch getuigschrift. Daarenboven wordt in het standaard medisch getuigschrift uitdrukkelijk vermeld: *“het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv specialistisch verslagen).”* Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de parlementaire voorbereiding blijkt ook uitdrukkelijk dat de verzoekende partij alle nuttige inlichtingen met betrekking tot haar ziekte dient over te maken met haar aanvraag. Nergens wordt er vermeld dat deze nuttige inlichtingen op zich ook (en opnieuw) de vorm van een standaard medisch getuigschrift moeten aannemen. Uit de wettelijke bepalingen kan ook niet afgeleid worden dat de inlichtingen verstrekt in het standaardformulier de ernst van de ziekte niet mogen beschrijven onder een andere vraagstelling. Evenmin verbieden de wettelijke bepalingen dat een aanvrager naast het standaard medisch formulier andere medische attesten toevoegt hetzij de in de aanvraag vermelde ziektes bijkomend beschrijft.

Voorts wordt erop gewezen dat het aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid toekomt om de ontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te beoordelen. Het onderzoek ten gronde, met name de appreciatie van de aangevoerde medische problematiek komt, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde. In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van de bijgevoegde medische attesten, waaronder het standaard medisch getuigschrift, stelt dat er enkel melding wordt gemaakt van de medische voorgeschiedenis van de verzoekende partij, wordt erop gewezen dat in de mate dat de bestreden beslissing bedoelt de verdere inhoud van de voorgelegde medische attesten te bespreken, de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris zijn onderzoek niet beperkt tot de ontvankelijkheid van de aanvraag van de verzoekende partij, maar een standpunt inneemt over de gegrondheid van deze aanvraag en hierbij de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet miskent. Enkel de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde kan de medische attesten inhoudelijk beoordelen en – indien de medische situatie van de aanvrager onvoldoende duidelijk blijkt uit de overgemaakte medische attesten – een aanvullend onderzoek (laten) doorvoeren (*Parl.St.*, Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, 35).

De verzoekende partij voer terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enige middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN